

Ποιμαντικές δράσεις της Ορθόδοξης Εκκλησίας στο Κογκό

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1LxbG6g>]

Ωμιλήσαμε εν ολίγοις ανωτέρω για τις πραγματοποιούμενες μηνιαίες ιερατικές συνάξεις και την αντιαρετική διδασκαλία που γίνεται σ' αυτές. Ομολογούμε με ικανοποίησι ότι οι ιερείς ανταποκρίνονται θαυμάσια. Όσα διδάσκονται, τα καταγράφουν σε σημειώσεις ή τα απομνημονεύουν και κατόπιν τα μεταφέρουν στο ποίμνιό τους.

Θα αναφέρουμε ένα περιστατικό, από το οποίο μπορούμε να λάβωμε μία μικρή γεύσι του τρόπου λειτουργίας των αιρετικών κοινοτήτων στο Κολουέζι αλλά και του τρόπου αντιμετώπισέως τους από τους ευλογημένους αφρικανούς ιερείς της Εκκλησίας μας.

Ήταν ημέρα Παρασκευή της εβδομάδος, που συνήθως προσφέρομε φαγητό στις δημοτικές φυλακές του Κολουέζι. Το γεύμα εκείνης της ημέρας ήταν φασολάδα, την οποία συνηθίζουν και προτιμούν, μία μεγάλη μπάλα μπουκάρι και ένα αβοκάντο για κάθε φυλακισμένο.

Την εργασία του μαγειρέματος, της προσφοράς του φαγητού και κάθε συναφούς τα αναλαμβάνει μία επιτροπή από πέντε κυρίες -αφρικανίδες- με επικεφαλής την μητέρα Θεανώ από την Έδεσσα, μία ηρωική και διακριτική παρουσία στην Ιεραποστολή του Κολουέζι από 24ετίας. Από την προηγούμενη ημέρα πληροφορούμαστε τον ακριβή αριθμό των φυλακισμένων (150 κατά μέσον όρον) και ανήμερα κατά τις 12 το μεσημέρι ξεκινούν από το κέντρο της ιεραποστολής ένα ή δύο αυτοκίνητα. Σ' αυτά επιβαίνουν ένας αφρικανός ιερέας της Επισκοπής, η μητέρα Θεανώ, οι κυρίες της επιτροπής και 10 παιδιά από το Οικοτροφείο μας, που ψάλλουν μετά την διανομή του φαγητού στους κρατούμενους και βοηθούν σε ό,τι χρειασθή. Ο ιερέας διαβάζει στους κρατούμενους μία ευαγγελική περικοπή, την οποία κατόπιν αναλύει θίγοντας και άλλα επίκαιρα θέματα και λέγοντάς τους λόγια ενισχυτικά για την ψυχολογική τους κατάσταση. Το φαγητό τοποθετείται σε δύο μεγάλα καζάνια και τα φρούτα σε τσουβάλια. Σε αρκετά μεγάλα δοχεία μεταφέρεται νερό, γιατί οι φυλακισμένοι στερούνται και από αυτό.

Ο ιερέας που συνήθως συνοδεύει είναι ο π. Λάζαρος, ένας αγαθός Λευίτης μεγάλης ηλικίας, ο οποίος έχει λάβει μόνο την βασική εγκύκλιο μόρφωση, αλλά έχει πολλά πνευματικά χαρίσματα, την απλότητα, την αοργησία, την ταπείνωση και την αγάπη. Του έχουμε δώσει την προσωνυμία «παπα-Πλανάς» κυρίως για την απλότητά του. Η «ειδικότης» του είναι, όπου πηγαίνει, να φέρνει την ειρήνη, να συμφιλιώνει χωρισμένα ζευγάρια και να επανασυνδέει πνευματικές σχέσεις μεταξύ των πιστών μας, που έχουν διαταραχθή. Ακόμη να ζυμώνει όλα τα πρόσφορα της εβδομάδος, να πηγαίνει δύο ώρες με το ποδήλατό του στην ενορία του για να λειτουργήσει, να εξομολογή και κυρίως να αφιερώσει πολύ χρόνο και ό,τι αποθέματα αγάπης έχει στους φυλακισμένους, τους οποίους φροντίζει να αποκατασταθούν, όταν αποφυλακιστούν. Όλα δε αυτά γίνονται με πολλή αγάπη, χωρίς ποτέ να δείξει ότι κουράσθηκε. Κάθε παρουσιαζόμενο πρόβλημα της «ειδικότητός» του είναι ένα νέο ερέθισμα γι' αυτόν, να το αναλάβει και να το φέρει εις αίσιον πέρας. Το ευχάριστο τέλος μιας υποθέσεως συμπληρώνεται μ' ένα ελαφρό χαρακτηριστικό μειδίαμα στο πρόσωπό του, που δείχνει την χαρά και την ικανοποίησή του από την έκβαση της υποθέσεως. Πάντοτε δε στο τέλος συμπληρώνει επαναλαμβάνοντας την φράση: «Ουτουκούφου κουά Μούγκου» (Δόξα σοι ο Θεός).

[Συνεχίζεται]